

XXI.

Су е ти!

Наука! . . Зракъ въ тъмитъ гжети!
Лъжемждруванъе въ страха;
Съсъ десетъ любопитни пръсти
Безплодно бърканъе въ праха . . .

* *
* *

Любовъ! . . Не знамъ каква потайность —
Отъ вѣроятността навънъ;
Ефирность смѣсена съ нетрайность;
Сиянъе въ юношески сънь . . .

*
* *

Чловѣшка слава! . . Въ безконечни
Столѣтня мълва безъ екъ;
Минутенъ лучъ въ звѣзди всевъчни . . .

*
* *

Чловѣшка сила! . Крѣхко цвѣте
Пометено отъ вѣтроветъ . . . —
. . . . О трѣстъ мисляща, димъ, — Чловѣкъ!

XXII.

Византия.

(Изъ неиздадената ми поема „Византийци.—“)

На хищни птици гнѣздо;
Отъ Азиятски козни
Неисчерпаемъ складъ . . .

* *

Подъ съка стѣпка тиня,
На съко сѣрце язва
И въ съка душа смрадъ . . .